

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. Ž.**, bývajúceho v P., zastúpeného JUDr. M. K., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **P., s.r.o.**, so sídlom v P., IČO: X., o zaplatenie 14 417,94 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28 C 231/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. novembra 2010 sp. zn. 18 Co 96/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom zo 17. mája 2010 č.k. 28 C 231/2009-125 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia 14 417,94 € (434 355 Sk) s príslušenstvom, zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Zamietnutie žaloby odôvodnil dôvodnosťou žalovaným uplatnenej námietky premlčania a uviedol, že premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala v danom prípade plynúť najneskôr 12. júla 2002, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že Mesto Prešov nie je vlastníkom nebytového priestoru v bytovom dome v Prešove na ul. X. a keďže nárok uplatnil na súde žalobou podanou 13. októbra 2008, jeho nárok sa premlčal. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na neuplatnenie ich náhrady žalovaným.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu rozsudkom z 15. novembra 2010 sp. zn. 18 Co 96/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozhodol tiež o náhrade trov dovolacieho konania tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Potvrdzujúci výrok odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.), lebo súd prvého

stupňa dostatočne zistil skutkový stav, jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní a sú správne právne posúdené. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom namietal nesprávne zistenie skutkového stavu veci, nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ako i nesprávne právne posúdenie veci obidvomi súdmi. Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudky súdov oboch stupňov a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Keďže podané dovolanie nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku, ale takému potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné ani takému potvrdzujúcemu rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa

§ 153 ods. 3 a 4, nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodit' z § 238 ods. 1 O.s.p., ani z § 238 ods. 3 O.s.p. Pre úplnosť treba uviesť, že dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie žalobcu by mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa z tohto dôvodu neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky väd taxatívne v ňom vymenovaných; iné procesné vady konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Treba zdôrazniť, že pri posudzovaní existencie procesnej vady uvedenej v § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania, nie je významný subjektívny názor účastníka, ale len zistenie, že v konaní došlo k takejto vade.

Dovolateľ v dovolaní nenamietal, že by v konaní došlo k procesným vadám konania v zmysle § 237 O.s.p.; vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo.

K argumentácii dovolateľa dovolací súd uvádza, že vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. nemožno vidieť v tom, že súdy (prípadne) rozhodli na základe neúplne zisteného skutkového stavu, vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotili alebo rozhodnutie založili na nesprávnom právnom závere. Dovolateľom namietané skutočnosti by mohli (prípadne) opodstatňovať uplatnenie dovolacích dôvodov v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.

v procesne prípustnom dovolaní, nemôžu však zakladať prípustnosť dovolania tam, kde prípustnosť tohto opravného prostriedku nevyplýva z § 238 O.s.p. alebo § 237 O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Žalobcom tvrdená neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení, z ktorých podľa jeho názoru vychádzali pri rozhodovaní súdy nižších stupňov, môže mať (prípadne) dopad na vecnú správnosť rozhodnutia, avšak skutočnosť, že súdy (prípadne) z takýchto skutkových zistení vychádzali, nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p., a teda ani prípustnosť dovolania žalobcu podľa tohto ustanovenia.

K námietke žalobcu, že súdy z vykonaných dôkazov dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci treba dodať, že súd neodníme účastníkovi možnosť pred ním konať ani tým, že (prípadne) nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov; jeho rozhodnutie môže byť síce z tohto dôvodu vecne nesprávne, ale to ešte samo osebe nevedie k zmätočnosti rozhodnutia a nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Zo všetkých uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru o procesnej neprípustnosti dovolania žalobcu. Jeho mimoriadny opravný prostriedok preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. decembra 2011

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková